

## טבע דומם- העמקה תאורטית:

### **מבוא:**

השנה בחרתי לעשות את פרוייקט הגמר שלי מסביב לזינאר של טבע דומם. טבע דומם הוא בעצם דרך ייצוג של חפצים וגופים דוממים, שאינם חיים, כגון פרחים, ספרים, פירות, מכשירים, כלי נגינה, ועוד. מקורו של השם "טבע דומם" הוא בעיר ההולנדית stilleven, שפירושו שמה הוא "החיים הקפואים" או "החיים השקטים". הניצנים הראשונים של זינאר זה הופיעו בהתחלה באמנות פריהיסטורית, בהם תיאר חפצים דוממים ופולחנים, בציורי קיר, באומנות יונית, ועוד ולאחר מכן עבר לצילום.

בתקופת ימי הביניים והרנסאנס, ציירו בעיקר פרחים, כלי כתיבה, כלי זכוכית וכו' האמנים השתמשו באובייקטים אלו כדי להוסיף פן ריאליסטי ליצירה רוחנית. גם מטרת הפן הסמלי (פרח שמסמל אהבה או מוות, סוג הכלי שציירו) של האובייקטים המתוארים הייתה להכניס ליצירה עומק פילוסופי-דתי. טבע דומם עבר לצילום כאשר צלמים התחילו להסתכל על הציורים הכוללים חפצים דוממים המביעים רגשות, מחשבות, רעיונות, ערכים, וסיפורים מתוך היצירה. צלמים אלו ראו פוטנציאל בגינר של טבע דומם והחלו לצלם סידורים שונים של טבע דומם אם זה היה פרחים, ספרים, פירות, גולגולות, ועוד. בעזרת הצילום, צלמים הצליחו לשים דגש על ההיבטים האסתטיים השונים שקיימים, והיצירות הפילוסופיים של עצמים דוממים. הגינר של טבע דומם שהתרחש בתוך מגוון של ציורים ובתוך האומנות באופן כללי, בעצם ביסס את עצמו בדרך של חקירה של הגוף, הנפש, הרוח, החומר, את חידת הקיום החומרי ועוד. צלמים יכלו להשתמש ביכולתם בכדי לתפוס את הטבע הדומם כפי שהוא כאשר הוא הדבר המרכזי בפריים מאשר להיות בצד ביחס לדברים אחרים. צלמים הצליחו ללכוד היבטים שונים שעלו מתוך פרטים אלו. צלמים אלו מצאו את הטבע הדומם להיות נושא מעניין לחקירה ולעיסוק, כאשר לזינאר זה היה ערבוב בין מציאות להזיה ובניגודיות חזקה בין אור וצל. צילומי טבע דומם יכולים לחשוף יופי שלרוב חבוי בחפצים יומיומיים. דרך תאורה, קומפוזיציה, וכו', צלמים מסוגלים להפוך אובייקטים שונים לנושאים של התבוננות עמוקה, ובעצם מיצרים סיפור, מסר, מציאות אחרת, עולם אחר, נקודת מבט שונה, רעיונות חדשים, ומזמינים את הצופה של תמונות אלה בעצם לשאול את עצמו ולחשוב בצורה שונה. בעקבות צילומי טבע דומם, הצופה יכול להרגיש איזשהו חיבור לאותם החפצים ולהרגיש קשר אנושי עם החומריות. במובן מסוים צילום טבע דומם ירש את הבסיס הפילוסופי של ציור טבע דומם, וחוקר נושאים שונים ואת המתח הקיים בין מה שנחשב להיות פיזי לבין משהו שנחשב ליותר רוחני, ולבין המוחשי והבלתי מוחשי. הדבר נשאר לגינר משכנע, מעניין, הנותן לצלמים ולצופים עדשה ייחודית וחדשה, תפיסת עולם שונה, דימיון, ודרך מחשבה אחרת, שדרכם ניתן לבחון את העולם האמיתי כפי שהוא נמצא העומד מסביבנו.

בחרתי להתעסק בזינאר של טבע דומם בפרוייקט שלי מכיוון שהרגשתי חיבור חזק וקשר לזינאר. לפני שנה בפרוייקט שלי ב- י"א, עסקתי בצילום רחוב מה שגרם לי לרצות השנה להתעסק במשהו מאוד דומה. כשנתקלתי בטבע דומם ראיתי עד כמה זה משקף את הרעיונות המרכזיים שאותם אני רוצה להעביר דרך הצילומים שלי. כמו שנה שעברה, גם השנה הרגשתי את הרצון של לצלם חפצים ודברים שונים המביעים תפיסות עולם שונות, מסרים שונים, ערכים שונים, וסיפורים דרך כל צילום כאשר כל חפץ ודבר בפריים מביא משהו אחר בנפרד, שמעביר רגשות ותחושות שונות. אני מוצאת התעניינות גבוהה בחיפוש החפצים השונים, בסידור שלהם, חיפוש מיקום של הצילום, החלטת הקומפוזיציה שארצה להעביר, ועוד. דרך החלטות אלו, אוכל להדגיש את כל ההיבטים שאותם אני רוצה להביא לתוך הפריים. דרך זינאר זה אני יכולה לחקור את החפצים השונים, לראות איך לסדר אותם, מה מתחבר עם מה, איפה לצלם את חפצים אלו, איזה סיפור אני רוצה לספר, ועוד. אני מרגישה כי דרך צילום של טבע דומם אני גם אוכל להבין יותר על עצמי, על נקודת הבט שלי, הסיפור שלי, תפיסת העולם שלי, ועוד. דרך הצילום אני אוכל לראות אילו חפצים אני יותר נוטה לבחור, אילו צבעים אני ארצה לבחור ולערבב ביחד, האם אני רוצה להדגיש יותר תחושה של נוחות וחימום דרך הצילום או תחושה של קרירות ובודדות, ועוד. אני רוצה גם לקחת את ההזדמנות ולהתנסות בדברים שונים כמו הצד הטכני יותר ולהשתפר בשימוש ובשליטת המצלמה מבחינה טכנית, ללמוד מהטעויות שלי, להשתפר, ולהבין איך ליצור קומפוזיציות שונות בעזרתה, איך לשלות על התאורה וריכוז החפצים השונים שארצה לצלם ועוד. וארצה גם להתנסות בעריכת צילומים אלו, ואיך להביא את הקומפוזיציה, האסתטיקה, העומק, הצבעים, המסר, הרגשות והתחושות השונות, סיפור ועוד.

הצלמים שאותם אני ארצה לחקור על במהלך פרוייקט זה, בעבודתי, הם אנדרה קרטש, אירווינג פן, ונטשה ניקולין. צלמים אלו עוסקים בצילום טבע דומם אך לכל אחד מהם ישפה שונה, מבט אחר, וסיפור שונה שהם מעבירים דרך הצילומים שלהם.

אני מתכננת לצלם צילומים משולבים, ושונים. אני ארצה להביע עומק, צבעים חשוכים, תחושות שונות גם של נוחות וגם של קרירות ובדידות, מסר, סיפור, נקודות מבט שונות ועוד, בכל צילום. אני רוצה שהחפצים שאצלם יתבססו הרוב מסביב לחפצים שאני אמצא בחדר שלי או ברחובות. ארצה להדגיש בצילומים שלי את השוני שיכול להיות בין חפצים שעלולים למצוא בתוך הבית, בתוך החדר, החפצים שהכי קרובים לך ושאתה מוצא בהם הכי הרבה נוחות ביום יום כאשר אליהם אתה עלול לפנות אל, לקחת, להשתמש בהם כל יום, ובין חפצים שאתה עלול לעבור דרכם במקומות שונים כאשר אתה מסתובב ברחובות שלרוב אנשים מתעלמים ולא שמים לב אליהם. ארצה לצלם בעיקר קריסטלים, ואובייקטים יותר מסתוריים וחשוכים, קישוטים שנמצאים בחדר שלי, ועוד. ארצה לצלם גם חפצים שאני נוטה לעבור דרכם כאשר אני הולכת ברחוב ולתפוס איזשהו נקודת מבט והרגשה שונה מתוכם. אני רוצה שבכל תמונה יהיה נושא שונה, צבעים מסויימים (שהחפצים באותו הפריים יהיו באותו הצבע או בצבעים שונים שמתחברים או מתנגדים זה לזה), אווירה שונה ומיוחדת, ועוד, המביעה סיפור חדש ושונה על כל אחד מהצילומים.

## העמקה תאורטית:

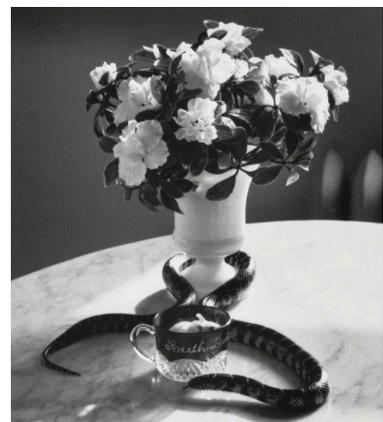
### אנדרה קרטש:

אנדרה קרטש נולד בבודפשט ב-1894. אנדרה למד באקדמיה למסחר עד שקנה את המצלמה הראשונה שלו ב-1912. אנדרה עבר לצרפת כדי ללמוד צילום. ובשנת 1927, הוא היה הצלם הראשון שהציג תערוכת יחיד. קרטש התחבר אל תנועת הדאדא שהתחילה באותה תקופה, ובעקבות ביקור אצל מספר חברים פסלים הושפע גם מהקוביזם. באותה תקופה צילם פורטרטים רבים, ביניהם של מפורסמים כגון פיט מונדריאן ומארק שאגאל. בשנת 1933 פרסם את ספר הצילום הראשון שלו, אשר היה מוקדש לאמה של אשתו, שנפטרה באותה שנה.

לאנדרה היה כישרון ייחודי למציאת דברים שהיו נחשבים ליוצאי דופן ברגיל, תכונה שהדהדה את עבודתו של אנרי קרטייה-ברסון, אמן נוסף של הרגע המכריע. הגישה שלו לקומפוזיציה הייתה אינטואיטיבית אך מופתית שהדהימה את הציבור, ולעתים קרובות שילבה השתקפויות, צללים ונקודות תצפית ייחודיות ושונות ליצירת דימויים שחרגו מהנושאים הארציים שלהם. עבודתו של קרטש מאופיינת בתחושה של אנושיות עמוקה ובמשחקיות עדינה, הלוכדת את מהות החוויה האנושית.

אנדרה קרטש, קשור לנושא של פרוייקט הגמר שלי (טבע דומם) בכך שהוא מצליח להכניס עומק, צבעים חשוכים, מסר, תחושות שונות, וסיפור לתוך הצילומים שלו מסביב לנושא זה. כשהסתכלתי על צילומי השראה, נתקלתי באחד מהצילומים שלו וידעתי שזה מה שאני רוצה להביע ולהביא לתוך פריים הצילום שלי.

### דימוי #1:



צלם: אנדרה קרטש  
שם: "Still Life with Snake"  
שנה: 1960  
מקום: ניו יורק

### תיאור הצילום:

הדימוי הראשון שבחרתי של אנדרה הוא "Still life with snake", ניתן לראות כי דימוי זה מכיל זר של פרחים טריים בתוך כד, לפני הכד נמצאת כוס זכוכית שבתוכה עכבר קטן. מסביב לכד זוחל נחש, נראה שהנחש מתקרב לעכבר הקטן. התמונה צולמה בשחור לבן.

### ניתוח סובייקטיבי:

הדימוי מעביר עומק, מסר, סיפור, תחושות שונות, וקומפוזיציה. מתוך צילום זה, הצופה יכול לקחת את הסיפור שהאמן הביא לפריים לתפיסת העולם שלו ואל הנקודה שלו. זה שהפריים בשחור לבן,

הדבר כבר מעביר רגשות ותחושות שונים אל הצופים כאשר חלק מהצופים יכולים להרגיש ולהמחיש תחושה של דיכאון, עצבות וקרירות, אך יש צופים שיקחו את הדבר למקום שונה וירגישו כי בפריים יש תחושה של שקט, שלווה, יופי, אהבה, ועוד. בדימוי זה אפשר גם לראות שיש צל שנופל בחלקו הקדמי של הצילום מה שאומר שהתאורה כנראה הגיעה מבחוץ דרך החלון כאשר הדבר יכול לשקף רכות ואווירה כלשהי אל הפריים. דרך הקומפוזיציה, האמן מצליח להעביר אל הצופים ערכים ומסרים שונים, יש כאלה שיקחו את הקומפוזיציה למקום של השכלה מתוכם, ויש כאלה שיקחו את הקומפוזיציה של דימוי זה למקום נשי, פשוט, רך, ושמימי יותר.

לפי דעתי המסר שדימוי זה מעביר זה איזשהו קרבה, אחדות, ואהבה בין מה ששונה אך עם זאת עדיין מאפשר איזשהו חיבור זה עם זה. בדימוי אפשר לראות את הכד עם הפרחים היפים שמסמל אהבה, תשוקה, ותמימות, הנחש סביבו מסמל כוח, קשר, אהבה, ובריאות, והעכבר שנמצא להיות בתוך הכוס מסמל תמימות, ריכוז, ומחלה. שלוש דברים אלו שהצלם החליט לכלול באותו הפריים ביחד כל כך שונים זה מזה, אך דומים במשמעות שלהם והמסר שהם רוצים להעביר, במקרה זה הם מעבירים אהבה ותמימות. דרך סידור פריים זה הצלם הציל להעביר את המסר של אחדות, וקרבה בין מה שנראה להיות שונה ממך ולמרות שיש התנתקות בין הדברים, עדיין קיימת אפשרות לחיבור, אהבה וקרבה בין הדברים. אופציה נוספת היא שהצלם החליט למקם את הנחש, הטורף לצד הטרף שלו, העכבר, בתוך תפאורה יפה שיוצרת ניגוד מוחלט למה שיכול לקרות עוד רגע. העכבר כלוא בתוך הכוס ונראה כמעט מוגש לנחש, אך עדיין יש לו את היכולת לקפוץ ולברוח. בכך נוצרת תחושה של טרגיות אל מול זר הפרחים היפה והטרי מאחור.

בחרתי בצילום זה מפני שיכולתי להתחבר לשפה של הצילום, לקומפוזיציה ולרעיונות מאחוריו. יכולתי ללמוד המון על מה שאני יותר אוהבת בצילום, את השפה שלי, נקודות המבט שלי, ואת תפיסת העולם שלי ומה שאני רוצה להעביר. אני יכולה לקחת היבטים שונים שארצה לכלול בצילומים שלי דרך דימוי זה.

דימוי זה עורר בי את הרגשות של נעימות, שלווה, ונוחות. הדימוי גם עורר בי מחשבות של שאיפה בלהגיע ליכולת של לצלם צילומים דומים המצליחים להעביר את אותו האווירה, עם תחושות שונות, רעיונות, סיפור, ועוד.

שדה ראייה:

דימוי זה צולם דרך עדשת נורמל.

הקפאה או מריחה:

דימוי זה נמצא להיות בהקפאה, כאשר הנחש והעכבר קפואים.

עומק שדה:

דימוי זה צולם בעומק שדה רדוד מכיוון שהרקע נמצא להיות מעט מטושטש ואינו לגמרי בפוקוס, מה שמבליט יותר את האובייקטים המרכזיים שבפריים.

קומפוזיציה:

האובייקטים בפריים זה נמצאים במרכז הפריים.

דימוי זה מכיל סימטריה המתבטאת דרך הנחש המתפתל מסביב לכד פרחים במרכז הפריים (מחולק כמעט לחצי), והכוס בחלקו הקדמי של הפריים שגם הוא עומד במרכז.

צבעוניות:

בפריים זה אין צבעים בולטים מפני שהוא בשחור לבן.

הקונטרסט בדימוי זה הוא גבוהה.

תאורה- נפילות צל:

נראה כי דימוי זה צולם בתאורה טבעית של אור שמש דרך חלון, כנראה בשעת צהריים שיש עוד אור.

התאורה בפריים זה היא תאורה צדדית שבאה מצד הימין הפריים.

ישנו צל די חזק שנוצר מנפילת האור על הנחש והכוס.

## זוויות צילום:

זווית הצילום בדימוי זה נראית להיות מגובה העיניים של זר הפרחים. גודל הפריים של הדימוי הוא בקלוז אפ ופחות מדיום מכיוון שאובייקטים בפריים תופסים את רוב הפריים ונמצאים גדולים וקרובים, כך שאפשר להניח כי הצלם השתמש בגודל קלוז אפ בפריים זה.

## דימוי #2:



צלם: אנדרה קרטש  
שם: "Mondrian's Glasses and Pipe"  
שנה: 1929  
מקום: פריז

## תיאור הצילום:

הדימוי השני שבחרתי מהצלם אנדרה קרטש, "Mondrian's Glasses and Pie", מכיל אובייקטים שונים הכוללים קערה שבתוכה יש מקטרת עם טבק, ושני זוגות של משקפיים על רקע שולחן.

## ניתוח סובייקטיבי:

דימוי זה מעביר עומק, איזשהו מסר וסיפור שהאמן הכניס לתוך הפריים, קומפוזיציה, צללים, ועוד. דימוי זה מחזיק בצבעים כהים וכבדים של שחור ולבן. הדימוי יכול להעביר מסר של השכלה, חוכמה, ידע, אופן חשיבה שונה, ולהוציא ממנו רעיונות שונים, וערכים שונים שאליהם הצופים יכולים להיקשר ולהתחבר אל. דרך הקומפוזיציה בפריים זה, יש צופים שעלולים להרגיש תחושות של בדידות וקרירות מתוך דימוי זה, ויש צופים שעלולים להרגיש תחושות של חכמה, רצינות, והתעניינות, מתוך הדימוי. לפי דעתי כוונת הצלם בדימוי זה היה להעביר לצופים את היכולת לחשיבה עמוקה, התעניינות, סקרנות, יצירת סיפור, וחיבור אישי אם זה לקשר לעבודה שלהם או ללימודים שלהם. בחרתי בצילום זה מפני שיכולתי להרגיש תחושות של קרירות, כובד, ובדידות, שלרוב אני לא מוצאת את עצמי מרגישה דרך צילומים. צילום זה השפיע עליי באופן שונה מאחרים. דימוי זה יצר אצלי תפיסת עולם שונה שבו יכולתי לגלות איזשהו מסר שונה שפחות נמצא לכיוון של המסרים שאני בעצמי רוצה להעביר דרך הצילומים שלי, אך בעקבות הדימוי, נוצר אצלי את הרצון של לצאת מקום הנוחות שלי ולהתנסות בנושאים שונים. דימוי זה בעיקר עורר בי רגשות של סקרנות, ובדידות. הדימוי גם עורר בי את היכולת של לחשוב מעבר למה שאני מכירה ורגילה אליו. דרך צילום זה יכולתי להתחיל לחשוב על איך לקחת את הצילומים שלי למקום אחר ולהביע את הרעיונות וההיבטים השונים שאותם ארצה להעביר.

### שדה ראייה:

לפי דעתי הדימוי צולם דרך עדשה נורמל. ישנם שני אלכסונים בחלקו העליון של התצלום, המייצר עומק בפריים.

### הקפאה או מריחה:

דימוי זה צולם במהירות תריס בינונית מכיוון שהאובייקטים דוממים ולא נעים אז לא היה צורך במהירות תריס גבוה במיוחד.

### עומק שדה:

דימוי זה צולם בעומק שדה רדוד מכיוון שאפשר לראות בטשטוש של הרקע, הפוקוס נמצא במרכז הקערה.

### קומפוזיציה:

האובייקטים שבפריים ממוקמים במקומות שונים. יש את הקערה שממוקמת במרכז התמונה בחלקה העליון, זוג אחד של משקפיים הממוקמים גם הם במרכז הפריים אך כלפי למטה יותר מתחת לקערה, ויש זוג שני של משקפיים הממוקמים בחלקו האחורי של הפריים.

### צבעונית:

שחור לבן.

בפריים זה אין צבעונית בולטת, אך כן יש שחור מוחלט הבולט במעלה של הפריים וצל חזק על הקערה אל מול השולחן שצבעו לבן.

הקונטרסט בדימוי זה הוא גבוה, כאשר יש חלוקה בין הגוונים השחורים והכהים שבצילום לבין הגוונים היותר לבנים ובהירים.

### תאורה- נפילות צל:

התאורה מגיעה מהצד האחורי, ניתן לזהות את זה לפי הצללים שנוצרו מהקערה והמשקפיים.

### זוויות צילום:

דימוי זה צולם דרך זווית גבוה.

גודל הפריים צולם בגודל מדיום כאשר האובייקטים אינם קרובים או נראים גדולים ביחס לפריים מה שיכול להניח כי הפריים אינו בגודל קלוז אפ, ואינם רחוקים מדי בהשוואת הרקע ולכן הגודל אינו לונג שוט.

### דימוי 3:



צלם: אנדרה קרטש

שם: "Table with Fruit Bowl, Ink and Pen, Mirror and Key"

שנה: 1927

מקום: צרפת

## תיאור הצילום:

הדימוי השלישי שבחרתי הוא, "Table with Fruit Bowl, Ink and Pen, Mirror and Key", מכיל את האובייקטים השונים של קערה שבתוכה יש שתי בננות ומה שנראה להיות כמו תפוז, מראה שעליה יש מפתח, מעטפה, ודיו ושני עטים, המסודרים על שולחן.

## ניתוח סובייקטיבי:

דימוי זה מעביר סיפור, מסר, ערכים, תפיסת עולם, וקומפוזיציה. הדימוי מעביר מסר של משפחתיות והיחד שלרוב נמצא בקרב המשפחה, ומעביר גם מסר של תמימות ושקט של החיים.

הרגשות שדימוי זה מעורר הם קרבה, אחדות, חימום בלב, נוחות, שמחה, קשר, וכו' לפי דעתי כוונת הצלם בדימוי זה היא להדגיש את החשיבות שיש בזמן אישי של עצמך כאשר אתה מרוכז במה שעושה לך טובה, מרגיע אותך, מביא לך הנאה ועוד. דרך הדימוי נראה כי כוונת הצלם היא להעביר מסר חשוב שצריך להקיף את עצמנו עם מה שגורם לנו טוב לנפש אם זה משפחה, אנשים שקרובים אליך, או אם זה להיות לבד, לצייר, לעסוק באומנות, ועוד. כוונת הצלם יכול גם להיות בשיקוף מציאות ונקודת מבט שונה לתוך חיים אחרים או עולם שהרוב היו רוצים להיות בו. בחרתי בצילום זה מכיוון שברגע שראיתי אותו הרגשתי שמחה ותחושת נוסטלגיות מהילדות. דרך צפיה בצילום זה, כבר רצו לי זכרונות מתקופות טובות שהיו לי מה שהביא לי הנאה, נעימות והתרגשות.

חוץ מהרגשות של שמחה, נוסטלגיות, נעימות והנאה שדימוי זה עורר בי, הדימוי עורר בי גם מחשבות טובות וחיוביות שמזמן לא היו לי אך החזיר לי אותם.

## שדה ראייה:

דימוי זה צולם בעדשת נורמל.

ישנם אלכסונים וקווים שונים בפריים, אם זה האלכסונים שבאים לידי ביטוי בשני העטים, או הקווים של מפת השולחן.

## הקפאה או מריחה:

כל האלמנטים שבפריים לא זזים לכן אין צורך במהירות תריס גבוהה כדי להקפיא את התמונה.

## עומק שדה:

חלקו הקדמי של הצילום בפוקוס. החלק האחורי מטושטש, האזור של הבננות והשולחן כבר לא בפוקוס מוחלט. צולם בצמצם פתוח, עומק שדה רדוד.

## קומפוזיציה:

מיקום האובייקטים בפריים נמצאים בעיקר במרכז הפריים או מסביב למרכז, ונוטים להיות יותר כלפי מעלה של הפריים.

צילום זה הוא צילום סטטי כאשר האובייקטים שבפריים אינם זזים או נמצאים בתנועה ומונחים במקום.

## צבעוניות:

שחור לבן.

הצבע שחור מהדיו ומהריבועים של מפת השולחן בולטים ביחס לכל הפריים. יש קונטרסט בדימוי מפני שיש חלוקה בין הגוונים הכהים יותר לגוונים הבהירים יותר שבפריים.

## תאורה- נפילות צל:

התאורה בדימוי נראת תאורה טבעית של אור שמש.

התאורה היא תאורה צדדית שנופלת מהצד הימין של הפריים.

בדימוי זה יש ניגודיות בין כהה לבהיר כאשר יש הדגשה ברורה של הגוונים היותר עמוקים, חשוכים, וכהים, לבין הגוונים היותר רכים וחלשים.

## זוויות צילום:

דימוי זה צולם מזווית גבוהה.

גודל הפריים נראה להיות מדיום ולא קלזז אפ או לונג שוט.

❖ בהתייחסות אל הנושא, לאמן אנדרה קרטש יש זווית ראייה מיוחדת להעברת עומק, צללים, צבעים מסביב לגוונים של שחור לבן, מסרים שונים, יצירת סיפור ותפיסת עולם, תחושות שונות ועוד.

מקור ההשראה של אנדרה קרטש שממנו הוא הושפע דרך העיסוק שלו בצילום היה כאשר הוא מצא את עצמו בתוך סצנה של האמנות המתפתחת, מתחכך עם אנשים כמו פיט מונדריאן ומארק שאגאל. עבודתו המוקדמת בתקופה זו הניחה את התשתית לסגנון היצירה והצילום הייחודי שלו, תוך כדי ההשתלבות של הכנות שהכניס לצילומי הרחוב שלו, עם עין אמנותית מובהקת. השפעתו של אנדרה קרטש על עולם הצילום היא עמוקה ומרחיקת לכת. עבודתו נתנה השראה לדורות שלמים של צלמים כאשר החלו להסתכל מעבר למובן מאליו, למצוא יופי, ומשמעות ביומיום. ניתן לראות את השפעתו של אנדרה ביצירותיהם של צלמים רבים, כמו רוברט קאפה, בחור הונגרי, שגם הפגין יכולת עמוקה בתפיסת רגעים אנושיים בחמלה ובכבוד. המורשת של קרטש טמונה לא רק בדימויים שיצר אלא בגישתו ואהבתו לצילום. הוא לימד את הציבור וגם צלמים רבים שצריך לראות את העולם בעיניים רעננות, מנקודת מבט חדשה, עם תפיסת עולם שונה, שצריך להעריך את היופי העדין שעומד מסביבנו בעולם, ולהבין את כוחה החזקה של הפשטות והקומפוזיציה. עבודתו נותרה אבן בוחן עבור צלמים הנמצאים ברחבי העולם, והביא תזכורת לפוטנציאל הפואטי הטמון ביומיום.

#### ביקורת/ דעה אישית:

לפי דעתי, פועלו של אנדרה במהלך חייו היה מרשים וראוי להערצה. אנדרה לא רק הצליח לפעול ולפרוץ דרך מגיל צעיר, אך גם הצליח לשאוף להישגים. אחד מהדימויים האהובים עליי של אנדרה, הוא הדימוי של כד פרחים ונחש מסביב לכד (דימוי #1) מפני שדימוי זה מתאים לאסתטיקה שלי, תפיסת העולם שלי, הרעיונות שלי ועוד. דימוי זה נותנת לי השראה ענקית לסוג הצילומים שאני שואפת לצלם. בעקבות דימוי זה, גם אני מתכננת לצלם צילומים שיכולים להעביר אווירות שונות עם זה אווירה של נוחות, רכות, עומק, כבדות, שלווה, וכו'. מתוך צילומיו של אנדרה, אני רוצה לקחת איתי את נקודת מבטו ותפיסת עולמו ולהכניס את אותם ההיבטים לתוך הצילומים שלי אך עם המניע שלי, הרעיונות שלי, הסיפור והמסר שאני רוצה להעביר, וכו'. אני רוצה לקחת מאנדרה את שפת הצילום שלו מפני שאני מתחברת לאסתטיקה של הצילומים שלו, לרעיונות שלו, לאווירה והתחושות השונות שהוא מצליח לתפוס בכל צילום שלו וכו'.

#### רפלקציה:

הקשר בין צילומי לבין ההשראה שקיבלתי מצלם אנדרה קרטש הוא בעיקר השפה, הדרך שבה אני רוצה לצלם, ההיבטים השונים שאני רוצה לכלול בכל תמונה אם זה העומק, הסיפור, האווירה, המסר, האסתטיקה וכו'.

#### **אירווינג פן:**

אירווינג פן נולד ב-1917 בפליינילד, ניו ג'רזי, להורים מהגרים. אירווינג פן הוא צלם אמריקאי שבדרך כלל עבד סביב צילום טבע דומם וצילום בתעשיית האופנה. הוא היה נחשב להיות כאחד הצלמים הגדולים של המאה ה-20, שהיה ידוע בתמונותיו המרתקות. למרות שהוא נחשב להיות אחד הצלמים הטובים והמוכשרים של מגזין ווג, הוא היה בן אדם פרטי מאוד וניסה להימנע מלהיות באור הזרקורים והמשיך את עבודתו בשקט.

אירווינג פן היווה השראה לפרויקט שלי, אירווינג יצר קומפוזיציות, אסתטיקה, יופי, ושמימיות דרך אובייקטים שונים. כשהסתכלתי על צילומי השראה, נתקלתי בצילומים שלו שעוסקים לא רק בטבע

דומם אלא גם נוגע באופנה. ידעתי שזאת האסתטיקה שאני רוצה להכניס לתוך הצילומים שלי. טבע דומם יכול להיות קשה לצילום אם לא יודעים מה לצלם, איך לסדר את האובייקטים שבפריים, בחירת הצבעים שיהיו בפריים וכו' אך אירווינג הצליח לכלול את כל אלא לתוך צילומיו באופן טוב במיוחד. הוא הצליח להמחיש סיפור, ערכים ואפילו תחושות שונות דרך הצילומים שלו שעוסקים מסביב טבע דומם.

הצלם אירווינג פן פעל בעיקר מסביב צילום ואופנה. הוא היה ידוע בעיקר בזכות צילומי האופנה שלו, והוא צילם מפורסמים ויוצרים חשובים, ביניהם מרתה גרהם, מרסל דושאן, פבלו פיקאסו ועוד. הוא צילם גם צילומים אתנוגרפיים, טבע דומם וצילומי טיולים ומסעות. הוא היה מהראשונים שצילם על רקע לבן או אפור ובכך השאיר את הרקע פשוט ונקי. צילומי הטבע דומם שלו היו מאורגנים ומסודרים בקפידה רבה, עם תשומת לב לפרטים. המאפיינים הטכניים העיקריים של אירווינג כללו שליטה מלאה בתנאי התאורה הטבעיים כאשר הוא הגביר את הפשטות הוויזואלית של צילומיו. בעידן שבו תאורה מלאכותית משוכללת הייתה הנורמה, עבודתו בלטה מהשאר והשפיעה על צילומי האופנה הבאים. הוא התבטא גם דרך הקומפוזיציות שכלל לתוך הטבע דומם שצילם שהיו דלילות ומאורגנות מאוד, מכלול של מזון או חפצים. הצילומים של פן מורכבים תוך הקפדה רבה על הפרטים הקטנים, מה שהמשיך במלאכת הפיתוח וההדפסה שלו בצילומיו.

## **דימוי #1:**



צלם: אירווינג פן  
שם: "Theatre Accident"  
שנה: 1947  
מקום: ניו יורק

## תיאור הצילום:

הדימוי הראשון שבחרתי מהצלם אירווינג פן, "Theatre Accident", מכיל דמות שלובשת נעלי עקב שחורות כאשר לצידה תיק בצבע זהב מנצנץ, המכיל את האובייקטים השונים של מצית, מפתח, משקפת, משקפיים, עט, עגיל פנינה, שעון, סיגריה, כדור, ארנק ועוד, המתפזרים על הריצפה.

## ניתוח סובייקטיבי:

דימוי זה מעביר בלגן, אי סדר, סרבול, אך גם יש פה צבעוניות, אסתטיקה וסיפור. לפי דעתי דימוי זה מעביר את המסר שגם אם מישהי נראית אלגנטית, יוקרתית מסודרת וכו', גם היא יכולה להתפרק, להיות רשלנית, לא מסודרת ולהישבר, ואי אפשר לשפוט אנשים לפי איך שהם נראים לנו. אני חושבת שדימוי זה מעביר לצופים שגם משהו שנראה שיש לו את החיים מסודרים בשבילו והולך לו טוב גם לו יש ימים פחות טובים. כאשר רואים את האלגנטיות של הבחורה (דרך סוג הנעלים שהיא נועלת והחפצים השייכים לה) בתמונה, אפשר להסיק כי היא משכילה, מצליחה בחיים, מאורגנת, וקלאסית. אפשר גם להבין מתוך מסר זה שאנשים לא יכולים להשוות את עצמם זה לזה ולא הכל כפי שהוא נראה. הדימוי יכול להעביר לצופים גם את המסר שלא צריך לקנא או לרצות להחליף חיים או גוף עם מישהו אחר שנראה שיש לו את הכל טוב בחיים כשזה יכול להיות ההפוך מכך, וצריך לשמוח עם מה שיש לנו.

דימוי זה מעורר רגשות של איבוד, ולחץ כאשר כל הדברים פשוט נופלים מהתיק ומתפזרים על הרצפה.

אני חושבת שכוונת הצלם היה באמת להראות שדברים לא תמיד כפי שהם נראים. גם אם אנחנו חושבים שמישהו מושלם ומקנאים בצורת החיים שלו, הוא יכול לעבור את התקופה הכי גרועה וקשה שלו, ולהיות הכי רחוק מלהיות מושלם. בסופו של היום אנחנו לא יודעים מה האחר עובר ואיך החיים שלו באמת נראים.

בחרתי בצילום זה מפני שאהבתי את האסתטיקה, את הרגשות, הסיפור, המסר, ונקודת המבט שהיה בדימוי זה.

דימוי זה עורר בי בעיקר את הרגש של לחץ בעקבות הבלגן והתסכול שאני תמיד מרגישה כשקורה דבר כזה. כשאני מתבוננת בדימוי זה אני ישר חושבת על איך שאני רוצה להרים כל פרט שנפל מהתיק ולהחזיר אותו ישר באופן מסודר ונקי כמה שיותר.

## שדה ראייה:

דימוי זה נראה כי הוא היה מצולם דרך עדשת נורמל. אין עיוות בתמונה ונראה שהצלם מספיק קרוב לדמות.

## הקפאה או מריחה:

הדימוי הוקפא. מהירות התריס כנראה יותר מ-1/100 מהסיבה שיש דמות נעה, אך עדיין לא קיים טשטוש בפריים זה, והצבעים הם יחסית כהים, בלי הרבה אור בפריים.

## עומק שדה:

דימוי זה צולם בעומק שדה מלא, לא נראה שקיים טשטוש.

## קומפוזיציה:

מיקום הדמות קרוב לשליש הפריים כאשר היא נמצאת בצד הימני של הפריים כלפי מעלה. מיקום האובייקטים נותנים ליפול מסביב למרכז הפריים מהצד הימני שמאלי ולמטה.

דימוי זה מכיל בתוכו גם דינמית וגם סטטית מכיוון שכן נמצאת בפריים הדימוי דמות שנעה, אך יש את האובייקטים שאינם זזים ונשארים באותו המיקום.

## צבעוניות:

בדימוי זה ישנם צבעים חמים.

בפריים זה הצבעוניות שבעיקר בולטת לעין הוא הצבע של התיק, זהב מנצנץ, כאשר הוא מושך הכי הרבה תשומת לב אם זה הגודל, הצבע הזוהר והמבריק, והניצנוץ שהוא שיש לו.

## תאורה- נפילות צל:

התאורה שבדימוי זה נראה להיות תאורה מלאכותית שככל הנראה בא מסוג האור שיש במשרדים, אור חזק ולבן. אפשר גם לראות דרך ההשתקפות בעקב הנעל של הדמות בפריים שאכן יש אור מלאכותי שמקורו אינו השמש או ממקום טבעי אלא נמצא להיות אור של סטודיו או של משרד/חדר כלשהו.

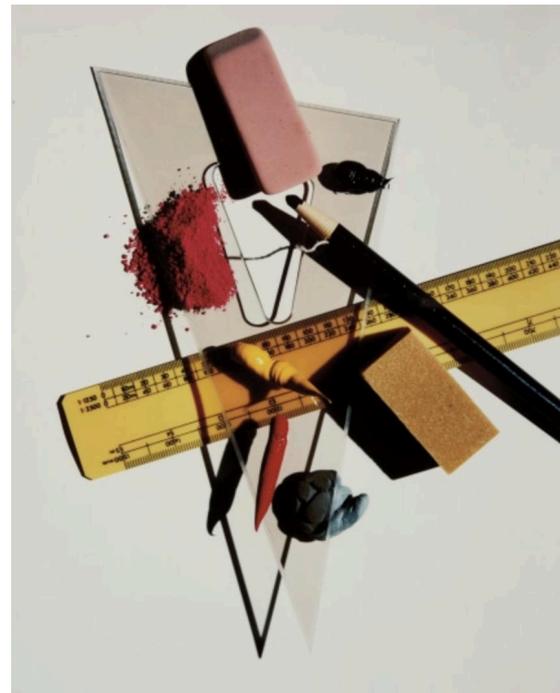
התאורה נראית להיות תאורה מרכזית כאשר היא נופלת על כמעט כל הפריים.

זוויות צילום:

דימוי זה צולם מזווית גבוהה.

גודל הפריים של דימוי זה הוא מדיום מפני שהפריים שם את רוב הריכוז על האובייקטים השונים והדמות שנמצאים בפריים ואינה מראה הרבה מהרקע וממה שמסביב.

דימוי #2:



צלם: אירווינג פן

שם: "Still Life with Triangle and Red Eraser"

שנה: 1985

מקום: ניו יורק

תיאור הצילום:

הדימוי השני שבחרתי מהצלם אירווינג פן, "Still Life with Triangle and Red Eraser", מכיל שני סרגלים העומדים במרכז הפריים, סרגל אחד בצורת משולש בצבע ורדרד והסרגל השני הוא סרגל רגיל בצבע צהוב, מחק ורוד בחלק העליון של הפריים, אבקה אדומה מתחת למחק הממוקם לצד היותר שמאלי של הפריים, גוש צבע שחור קצת מתחת למחק האדום בצד הימני של הפריים, גוש צבע צהוב הממוקם מעל הסרגל בצורת משולש, גוש צבע אדום הנמצא מתחת לצבע הצהוב, עיפרון שחור המונח מעל שני הסרגלים בצד הימני של הפריים, ספוג הנמצא מתחת לעיפרון בצד הימני של הפריים, ופלטלינה ככל הנראה בצבע כחול/אפור המונח מתחת לסרגל בצורת משולש הממוקם קצת כלפי לצד הימין של הפריים.

ניתוח סובייקטיבי:

דימוי זה בעיקר מעביר יצירתיות דרך הקומפוזיציה שלו, הצבעוניות, האובייקטים הכוללים בו ועוד. לפי דעתי המסר העיקרי של הדימוי הוא שלכל אדם נמצא בתוכו ילד קטן שרוצה לצייר, לצבוע, לשחק, ולהנות דרך צבעים וחומרים שונים. אמנות זה דבר נפלא שכל אחד צריך לחוות ולהתנסות עם לא משנה הגיל או באיזה שלב הוא נמצא בחיים.

דימוי זה יכול לעורר רגשות של געגוע לילדות, נוסטלגיות, חימום בלב, הנאה, שמחה, סקרנות, והתלהבות.

לפי דעתי כוונת הצלם שמי שצופה בצילום זה יהיה יכול "לחזור" אחורה בזמן, לתקופה טובה יותר, לילדות, לתמימות, כשלא היה לחצים או דאגות והיו יכולים פשוט לצבוע ולצייר כל היום, ולהתנסות באומנות, לשחק מסביב צבעים וחומרים שונים, וליצור דברים חדשים. בחרתי בצילום זה מהסיבה הפשוטה שהצבעים בדימוי לקחו את תשומת ליבי ומשכו אותי אליה. ישר שראיתי צילום זה התחלתי להרגיש נוסטלגיות לילדות שלי, והביא לי זכרונות מהתקופה שבה הייתי מתעסקת המון ביצירות שונות ובאמנות, מה שגרם לי לאהוב דימוי זה אפילו יותר. דימוי זה עורר בי את המחשבה שאני רוצה לחזור להתעסקות באמנות ולהמשיך לצייר וליצור דברים שונים וחדשים.

#### שדה ראייה:

דימוי זה נראה כי הוא צולם בעדשת נורמל. אין עיוות בפריים.

#### הקפאה או מריחה:

הקפאה. הצילום צולם במהירות תריס גבוהה מהסיבה שכנראה צולם בסטודיו ולכן על הצלם לשמור על מהירות תריס מעל 1\100 כדי שהפלאש יוכל לעבוד בצורה מיטבית.

#### עומק שדה:

דימוי זה צולם בעומק שדה מלא. כל האובייקטים בפוקוס כולל הרקע שנמצא כמעט באותו מישור - אין הרבה עומק בפריים.

#### קומפוזיציה:

האובייקטים ממוקמים בעיקר במרכז הפריים. שני הסרגלים נמצאים במרכז של הפריים, המחק האדום נמצא במרכז כלפי למעלה היושב מעל הסרגל בצורת משולש, צבע שחור שנמצא מתחת למחק האדום הממוקם מעט כלפי לצד הימין של הפריים, האבקה האדומה המפוזרת בצד הימין שמאלי של הפריים היושב גם הוא מעל הסרגל בצורת משולש, העיפרון השחור שמונח על שני הסרגלים שממוקם בצד הימני של הפריים, הספוג הממוקם מתחת לעיפרון היושב על הסרגל הצהוב, צבע צהוב שממוקם במרכז הפריים (או קרוב מאוד למרכז) היושב על הסרגל בצורת משולש, ומתחתיו ממוקם הצבע האדום, ומתחת לסרגל בצורת משולש יש את הפלסטלינה. דימוי זה הוא דימוי סטטי כאשר אובייקטי הדימוי אינם זזים ומונחים במקום.

#### צבעוניות:

דימוי זה מכיל צבעים חמים הנמצאים להיות בעיקר בגוונים צהובים, ואדומים. הצבעוניות שבוטלת מתוך דימוי זה הם האדום החזק של אבקה המפוזרת על הסרגל בצורת משולש, והצהוב של הסרגל הרגיל. הצבעים מאוד חזקים ובוהקים.

#### תאורה- נפילות צל:

נראה כי דימוי זה משתמש בתאורה מלאכותית של סטודיו.

האור מגיע מלמעלה ויוצר צל חזק ומדויק על הרקע.

בדימוי יש ניגודיות של הצבעים הכהים יותר לצבעים הבהירים יותר. חוץ מהגוונים השונים שיש לצהוב ולאדום בפריים, יש צללים חזקים. יש צל הנוצר מהסרגל בצורת משולש, צל שיוצא מהשפיץ של העיפרון, צל מהספוג הנופל לצד השמאלי, צל מהצבע האדום הנופל לצד השמאלי שבפריים, וצל מהמחק שגם הוא נופל בצד שמאל של הפריים. צללים אלא יוצרים חלוקה בין הצבע החזק והצבעוני לבין השחור של הצל. דבר זה עוזר ליצירת הקומפוזיציה של הדימוי ומאוד מוסיף לקומפוזיציה.

#### זוויות צילום:

דימוי זה צולם בזווית גבוהה. ממש מעל האובייקטים.

גודל הפריים נראה להיות בגודל מדיום כאשר נתפסים האובייקטים השונים שמסודרים בפריים, ואינם נמצאים להיות קרובים מדי או גדולים מדי ביחס לפריים.

### דימוי 3:



צלם: אירווינג פן  
שם: "Four Lipsticks"  
שנה: 1987  
מקום: ניו יורק

#### תיאור הצילום:

הדימוי השלישי שבחרתי מהצלם אירווינג פן, "Four Lipsticks", מכיל ארבע שפתונים, שניים מלמטה ושניים מלמעלה. בלמטה יש שפתון ירוק ולידו שפתון אדום שבמרכז השפתון יש נקודה של צבע זהב, ובלמעלה של הדימוי יש שני שפתונים הפוכים, שפתון שהוא חצי אדום כהה וחצי שני אדום יותר בהיר, ולידו בצד הימני של הפריים יש שפתון לבן.

#### ניתוח סובייקטיבי:

דימוי זה מעביר צבעוניות, יופי, נשיות, ועוצמה. לפי דעתי הדימוי מעביר את המסר של האלגנטיות שאיפור יכול להביא, השפעתה והעוצמה שאיפור יכול לשדר על היבטים שונים. אפשר תמיד לשחק עם איפור, עם הצבעים, הסוגים וכו', לאירועים שונים או לשגררה היומיומית. איפור זה לא מסכה ששמים על הפנים אלה ביטוי עצמי, שפה, כוח, ואמנות שרק מחזק נשים וגורם לתחושת ביטחון והרגשה טובה. לפי דעתי כוונת הצלם בדימוי זה היה להראות לצופים את היופי שנמצא באיפור, במקרה זה של שפתונים, השפה שלהם (דרך הצבעים, צורות, אריזות, ועוד), דרך הביטוי שלהם, והעוצמה שהם יכולים להעביר.

בחרתי בצילום זה מפני שהדימוי משך את תשומתי, ויכולתי להתחבר מאוד אל הצבעים, האסתטיקה והקומפוזיציה הנמצאים בפריים.

דימוי זה עורר בי הנאה, והתרגשות דרך ההתבוננות שלי בה. מתוך דימוי זה חשבתי על הקומפוזיציה שארצה לכלול בפריים הצילום שלי, אם זה סידור של צבעים שונים שמתנגדים לאחד אל השני או מתחברים לאחד אל השני, מיקום האובייקטים בפריים, כיוון וסוג התאורה, ועוד.

#### שדה ראייה:

דימוי זה נראה שצולם בעדשת זום כאשר האובייקטים (השפתונים) גדולים וקרובים יותר ביחס לפריים.

#### הקפאה או מריחה:

הקפאה. האובייקטים דוממים ולא נעים ולכן אין משמעות למהירות תריס מהבחינה הזאת. אפשר להסיק שמהירות התריס היא לפחות 1/100 או 1/125 מפני שהצילום צולם בסטודיו.

### עומק שדה:

עומק שדה מלא. הכל בפוקוס. אין עומק בתמונה מהסיבה שהרקע והאובייקטים כמעט באותו מישור.

### קומפוזיציה:

יש שפתון ירוק הממוקם בחלק התחתון של הפריים בצד הכי שמאלי, שפתון אדום עם זהב במרכז הממוקם גם הוא בחלק התחתון של הפריים ובמרכז הפריים בין השפתונים שממוקמים בחלק העליון של פריים, ישנם עוד שני שפתונים הפוכים, לבן ואדום.

דימוי זה הוא דימוי סטטי כאשר אובייקטים בדימוי אינם זזים או נעים אך נשארים במקום.

### צבעוניות:

דימוי זה מכיל צבעים חמים הבאים לידי ביטוי בגוונים השונים של אדום, וצהוב, וצבעים קרים הבאים לידי ביטוי בירוק.

הצבעוניות הבולטת מתוך פריים זה הוא הצבע הזהב באמצע השפתון האדום במרכז הפריים.

### תאורה- נפילות צל:

נראה כי דימוי זה משתמש בתאורה מלאכותית של סטודיו, כאשר האור הוא חזק, לבן, ומרוכז. התאורה היא תאורה צדדית כאשר אפשר לראות את האור נופל על האובייקטים מהצד הימני של הפריים שיוצר עומק והשתקפות בשפתונים על ידי גוף התאורה.

בפריים זה יש ניגודיות בין כהה לבין בהיר גם מבחינת הצבעים של האדום עם הירוק ועם הלבן, ונקודה של זהב במרכז, אפשר לראות קו מבריק ובהיר שחותך (הבהק) ומתנגד עם האזור שלא מקבל החזר אור אצל כל שפתון בנפרד.

### זוויות צילום:

אני רואה כי דימוי זה צולם מלמעלה.

גודל הפריים של דימוי זה הוא קלוז אפ מאחר שהשפתונים גדולים וקרובים יותר ביחס אל הרקע של הפריים, מה שאפשר להסיק כי צילום זה צולם מקרוב.

❖ זווית הראייה המיוחדת של אירווינג פן בהתייחסות אל נושא זה היה באמצעות היכולת שלו בטשטוש הגבול בין צילום מסחרי לאמנות גבוהה. הוא הביא עין של אמן למדיום, ואפשר לדבר להפוך לכלי יצירתיות טהורה.

### מקורות השראה:

היה לצלם אירווינג פן כבוד רב והערכה לאמנות. הוא הודה כי קיבל השראה מציירים, פסלים, ויוצרי קולנוע. הוא השתמש בהשראות האלה כדי לזקק את האסתטיקה ואת שפת הצילום שלו. אבל באותה מידה, פן היה גם יחיד בחזונו האמנותי. טוענים כי הוא היה טוב בכך שהוא לא הושפע מכוחות חיצוניים, הוא היה אמן מאוד ממוקד, מאוד ממושמע, ומודרניסט במלוא מובן המילה. אירווינג פן הצליח לשנות את הדרך שבה אנשים ראו את העולם ואת תפיסת העולם שלהם לגבי מה שיפה.

### ביקורת/דעה אישית

לפי דעתי פעולתו של אירווינג פן היה משהו שצריך לזכות בעריצות רבה. בעקבות הקריאה שלי והחיפוש שלי על אירווינג, אני יכולה להבין כי היה לו אהבה, ותשוקה ענקית לצילום ולאופנה, וזה מה שמאפיין אותו במהלך חייו והקריירה שלו. לכל צילום שלו יש נגיעה וחתיכה ממנו, בשאיפותיו, מאהבותיו, ומחלומותיו. כל אחד מהדימויים שבחרתי מייצגים, מראים, ומשקפים את דברים אלו ואת מי שהוא היה כאדם, מישהו יצירתי, חופשי, בעל רעיונות שונות, עם ביטוי עצמי, ועוד. אני בעיקר התרשמתי מהיצירות שלו של האופנה ויכולתי להתחבר במבט הראשון שלי בדימויים אלו אל השפה שלו, האסתטיקה שלו, השקפת עולמו, ועוד. מכל זה אקח לפרוייקט שלי בעיקר את האסתטיקה והשפה שהוא השתמש לרוב בצילומים שלו.

## רפלקציה:

הקשר בין צילומי לבין ההשראה שקיבלתי מצלם אירווינג פן הוא בעיקר שפת הצילום, הדרך שבה אני רוצה לצלם, ואת האסתטיקה שאני רוצה לכלול בכל צילום.

## **נטשה ניקולין:**

נטשה ניקולין היא אמנית צרפתייה שנולדה ב-21 באפריל, בשנת 1980, בנוי-סור-סיין, שחיה, ועובדת בפריז. נטשה קיבלה את השראתה לרוב מחברי המשפחה, לב צ'יסטובסקי ואיירין קלסטובה. נטלי בעיקר מביעה את עצמה דרך צילום וציור. העבודות של נטלי בעיקר מורכבות מחילוף זמן שמתבטא דרך התרכבות של חומרים אורגנים שמדגיש גילויים שונים של סבל פיזי ונפשי. דרך צילומיה, היא נותנת דימויים המייצגים כטבע דומם שמורכב ממספר פריטים כמו גולגולות, פרחים, חפצי קבורה, פירות רקובים, ועוד.

הצלמת שבחרתי להיות כהשראה, נטשה ניקולין, קשורה לנושא של פרויקט הגמר שלי (טבע דומם) בכך שהיא מצליחה ליצור קומפוזיציה, אסתטיקה ועומק לתוך כל צילום שלה. נטשה לוקחת אובייקטים של טבע דומם כפי שהם כגון צמחים, פרחים, גולגולות, פירות, ספרים וכו', ומסדרת אותם ובונה סיפור שכל אחד יכול לפרש ולקחת למקום אחר. היא מצליחה ליצור פריימים הכוללים צבעים, תחושות, אווירות שונות, מסרים, חשיבה, סיפור, ועוד. נטשה משחקת עם מיקום האובייקטים בפריים, עם הצבעים, והאווירה כך שכל צילום שלה יהיה שונה אך אם זאת היא מצליחה עדיין לבטא את שפת הצילום, נגיעה, ותפיסת העולם שלה בכל הצילומים.

עבודתה של נטשה מורכבת מלעורר את חלופי הזמן המתבטא בריקבון אורגני וחומרי, ואת גילויי הסבל הפיזי והנפשי. היא מציגה תמונות המייצגות טבע דומם המורכב ממסכות מוות, פרחים קמלים, פירות רקובים, חפצי קבורה וכו'. נטשה מייצרת דימויים שגורמים לחזיתות של בתיים נטושים להגיח מהלילה, ודימויים המציגים תנוחות של גופות אנונימיות ללא ראשים. יצירותיה, צילומיה, הופעותיה, וכו', הוצגו בלה פאלה דה טוקיו, ביריד צילום, ב- Langage des Viscères. אותם הדימויים היו חלק מהבחירה הרשמית של מספר פסטיבלים כגון Le פסטיבל אינסטנט וידאו במרסיי, ופסטיבל סינייה פומה בבזונס. כמו גם זה של ערוץ האמנות העכשווית בכבלים SFE TV (מזכרת מכדור הארץ). נטשה עסקה גם הרבה עם צילומי גוף שהוקדש עליהם את הספר "קפוא עם ראש ריק". הוזמנה ליריד הספרים בפריז, היא פגשה את הקהל שלה דרך משחק החתימה על הספרים. הספר הוא חלק מהבחירה הרשמית של משפיען Allez Vous Faire, בטולון ומהבחירה הרשמית של פסטיבל Circulations Paris 2016.



צלם: נטשה ניקולין  
שם: "Remember Life"  
שנה: 2018

### תיאור הצילום:

הדימוי הראשון שבחרתי מהצלמת נטשה ניקולין, "Remember Life", מכיל צמחים בצבעים אדום וירוק, פירות כגון ענבים, תפוז וכו', בצלים, ומפי מקומטת. רקעי הדימוי הם בצבעים אדום וכחול. לפי דעתי דימוי זה מעביר צבעוניות, ביטוי עצמי, כוח, עוצמה, רענון, ואווירה קיצי.

### ניתוח סובייקטיבי:

אני חושבת שדימוי זה מעביר מסר של לחיות בחופשיות במיוחד הדור הצעיר כאשר הם משתקפים דרך הצמחים הצבעונים וה"חיים", ואז יש את הפירות הרקובים בצד. דימוי זה מעביר את המסר שאי אפשר לבזבז שום זמן וצריך לחיות את החיים כפי שאתה רוצה כי בסופו של דבר החיים הם קצרים ובתוך שנייה אתה תוכל להיות במצב שאתה מסתכל לאחור על כל הזמן המבזבז שלא ניצלתה, נהנתה, וחיתה. הפירות הרקובים משפים את הזקנות, את הזמן המבזבז, וקרוב לסוף הדרך בהשוואה לתחילת החיים, תחילת פרק חדש, תקופה חדשה, עונה חדשה של רענון, צעירות, וטהור, שיש עדיין את כל הזמן שבעולם לחוות את החיים, דברים חדשים, וחוויות שונות לטוב ולרע. דימוי זה מעורר רגשות של התרגשות, שמחה, רעננות, סיפוק, מלא חיים, ורוגע. לפי דעתי כוונת הצלמת בדימוי זה היא להראות את החיים מול הגיסוס, היפה מול הפחות היפה, ולהשוות בין תחילת חיים, התחלה של משהו חדש, לבין הסוף של החיים והסוף של הדבר שהיה. כוונתה כנראה הייתה לשקף את תפיסת העולם ונקודת המבט שלה על המציאות ועל החיים, ולכלול לתוך הדימוי מטאפורה חזותית שירשה לה לבטא את חוויותיה, והשקפותיה של החיים כאשר היא מביאה לצופים חתיכה מהחיים שלה שאולי יכול להילקח למקומות שונים, להיות מפוענח בצורות שונים ולהתחבר עם הצופים ועם חוויותיהם, והשקפותיהם. בחרתי בצילום זה מכיוון שהתאהבתי בצבעים, באסתטיקה, באקספוזיציה, באובייקטים שנבחרו להיות בפריים, ואת הרגשות שהרגשתי כשנתקלתי בדימוי זה. דימוי זה עורר בי את הרגשות של אופטימיות, שמחה ושלווה. מתוך דימוי זה יכולתי לחשוב על איך לחבר צבעים שונים, ואובייקטים שונים לתוך הפריים כך שאוכל ליצור מהם סיפור, מסר, רגש, ואווירה מיוחדת שיכולה לגעת בצופים.

### הקפאה או מריחה:

הקפאה, האלמנטים בפריים דוממים ולכן אין מריחה. בנוסף, הצילום כנראה צולם בסטודיו ולכן מהירות התריס חייבת להיות לפחות 1/100.

### עומק שדה:

דימוי זה צולם בעומק שדה מלא, הכל בפוקוס.

### קומפוזיציה:

מיקום הצמחים נמצאים בערך בשליש הפריים מהצד הימני של הדימוי, התפוז נמצא להיות ליד הצמחים מהצד הימני של הפריים, מה שנראה להיות כבצל סגול ממוקם ליד התפוז מהצד השמאלי

שלו, הכרוב הסגולה נמצאת להיות במרכז התמונה או קרוב למרכז מהצד הימין של הפריים הנשענת ליד הצמחים, ענבים סגולים נמצאים מול הכרוב המונחים גם הם קרובים למרכז הפריים ומעל המפית הכחולה, בצל סגול נוסף שנמצא להיות בין הענבים ובין תאנה בצד שמאל של הפריים, שתי תאנים הממוקמים בצד הכי שמאלי של הפריים, ומפית כחולה הממוקמת בצד השמאלי של הפריים. בדימוי זה מתקיימת חוק השלישים כאשר הצמחים נמצאים בשליש הפריים מהצד הימין שלו, והרקע הכחול שנמצא מאחורי הצמחים גם הוא ממוקם בשליש מהפריים בצד ימין. דימוי זה הוא דימוי סטטית כאשר אובייקטי הדימוי אינם זזים ונשארים במקום.

#### צבעוניות:

בדימוי זה יש צבעים חמים הבאים לידי ביטוי בצבעים של אדום, וכתום, וצבעים קרים הבאים לידי ביטוי בצבעים של ירוק, כחול וסגול.

הצבעוניות שהכי בולטת בפריים זה הוא הכחול של המפית.

#### תאורה- נפילות צל:

ככל הנראה שדימוי זה צולם עם תאורה מלאכותית של סטודיו.

התאורה היא תאורה מרכזית כאשר היא נופלת על כל הפריים ואינה מתמקדת בנקודות, מקומות או על אובייקטים ספציפיים הנמצאים בפריים.

בדימוי זה יש ניגודיות בין הצבעים של האדום ושל הירוק כאשר הצבע האדום חזק ובולט יותר והצבע הירוק חלש ובהיר יותר ביחס לאדום. יש גם ניגודיות בין האדום לכחול עם הסגול שבפריים שמצד אחד מחבר את כל הצבעים ביחד אך מצד שני מפריד אותם זה מזה מה שבונה אקספוזיציה חזקה ועמוקה של הפריים.

#### זוויות צילום:

דימוי זה נראית כי צולמה בגובה העיניים של האלמנטים.

#### דימוי #2:



צלם: נטשה ניקולין  
שם: "After Tchistovsky"  
שנה: 2015-2019

### תיאור הצילום:

הדימוי השני שבחרתי מהצלמת נטשה ניקולין, "After Tchistovsky", מכיל אגרטל שקופה המלאה במים שבתוכה יש פרחים אדומים, ליד האגרטל בצד השמאלי של הפריים יש בד בצבע ירוק.

### ניתוח סובייקטיבי:

לפי דעתי דימוי זה בעיקר מעביר עומק.

אני חושבת שדימוי זה מעביר את המסר שגם הנפשות הבודדות בעולם הזה יכולות לצמוח, לפרוח, ולזהור בדרך שלהם לא משנה באיזה מקום בחיים הם נמצאים, התקופה הקשה שהם שעלולים לעבור, והמצב הנפשי שלהם.

דימוי זה עורר בי רגשות של בדידות, התעניינות, ומעט עצבות.

לפי דעתי כוונת הצלמת בדימוי זה היה להעביר לצופים איזשהו מסר שגם אם נראה שאתה לבד בעולם הזה אתה לא, ויש המון כמוך שנמצאים באותו המצב ומרגישים את אותו הדבר. כשאני רואה בדימוי זה אני מאמינה כי לצלמת היה כוונה של ליצור איזשהו מקום בטיחותי שכל אחד יכול לקחת אותו למקום אחר ולמקום שלו, למקום שבו הוא נמצא בחיים ולבנות קשר וקרבה אל הדימוי, ואולי להרגיש אפילו יותר הקלה ושלווה מהדבר. אולי כוונתה הייתה אפילו ליצור תחושת נוחות של הצופים לדימוי.

בחרתי בדימוי זה מכיוון שאהבתי את העומק, התחושה, והאווירה שהדימוי הזה הביא לי. דימוי זה עורר בי בעיקר את הרגש של בדידות. הדימוי הביא לי את המחשבה של איך לצרף עומק לתוך הפריים, והביא לי רעיונות של איך להביע רגשות, סיפורים, מסרים ותפיסת עולם דרך עומק ואובייקטים שונים.

### הקפאה או מריחה:

הקפאה. הדימוי צולם בסטודיו ולכן על מהירות התריס להיות לפחות 1/100.

### עומק שדה:

הדימוי נראה להיות בעומק שדה מלא כאשר הרקע אינו נראה מטושטש.

### קומפוזיציה:

הפרחים האדומים נמצאים בתוך האגרטל הממוקם בצד הימין של הפריים מעל השולחן, הבד הירוק ממוקם ליד האגרטל על השולחן הנוטה קצת יותר לצד השמאלי של הפריים, והשולחן הלבן נמצא יותר בצד הימני של הפריים.

בדימוי זה מתקיים חוק השלישים כאשר האגרטל עם הפרחים האדומים שבתוכו נמצא בשליש הפריים מהצד הימין שלו.

דימוי זה הוא דימוי סטטית כאשר אובייקטי הדימוי אינם זזים ומונחים על השולחן.

### צבעוניות:

צבעוניות חזקה של הפרחים - אדום וירוק.

הצבעוניות הבולטת מתוך פריים זה הוא הצבע האדום של הפרחים והירוק שלם הגבעול אל מול הרקע השחור מוחלט.

### תאורה- נפילות צל:

דימוי זה נראה כי צולם על ידי תאורה מלאכותית של סטודיו.

התאורה היא תאורה מרכזית כאשר היא מתמקדת על כל הפריים ולא על אובייקט, או מקום מסויים מתוך הפריים.

בדימוי זה יש ניגודיות בולטת של הצבעים אדום וירוק כאשר אלו צבעים מנוגדים זה זה.

### זוויות צילום:

לפי דעתי דימוי זה צולם בגובה העיניים. צילום סטודיו קלאסי.



צלם: נטשה ניקולין  
שם: "Memento mori"  
שנה: 2014

### תיאור הצילום:

הדימוי השלישי שבחרתי מהצלמת נטשה ניקולין, "Memento mori", מכיל ספר ישן, אגרטל וורוד שבתוכו פרחים ורודים, מראה עתיקה, עלים יבשים, קערה ישנה שבתוכה פירות רכובים, בד לבן, טבעת עתיקה, ושולחן.

### ניתוח סובייקטיבי:

דימוי זה מעביר עומק, סיפור, התעניינות, ועתיקות. לפי דעתי דימוי זה מעביר מסר של התקופה של פעם ואיך שצריך לזכור את מה שהיה, ולהמשיך להזכיר את העבר לדורות החדשים, ולא לשכוח את מה שקרה בתקופה זו. עוד מסר שדימוי זה יכול להעביר הוא הזקנה והישנות של דברים שונים בחיים אם זה פרחים, פירות, פריטים, אנשים, בעלי חיים, וכו', ודבר זה הוא טבעי וקורה אצל כל דבר בחיים. דימוי זה מעורר רגשות של התעניינות, פחד, עצבות, ובדידות. לפי דעתי כוונת הצלמת של דימוי זה היא לזכור את העבר אם זה דרך תכשיטים, פריטים, וכו', ולא לשכוח מאיפה כל אחד הגיע. כוונתה של הצלמת יכל להיות כדי להראות לצופים ולהמחיש להם את התקופה של הוריהם, סביהם, וכו', ואולי אפילו ליצור אצלם התעניינות בעבר שלהם ומאיפה הגיעו ואת סיפוריהם.

בחרתי בצילום זה מכיוון שהדימוי משך אותי מבחינת האווירה והתחושות שהיא העבירה לי. אהבתי את אסתטיקת הבציר, והצבעים הבהירים, שיש לדימוי זה. דימוי זה עורר בי את הרגשות של עצבות ובדידות. הדימוי גם עורר בי את המחשבה של איך לסדר את האובייקטים שלי לתוך הפריים, הצבעים השונים, ואיך לחבר בין כל ההיבטים השונים שאכלול לתוך הפריים.

### הקפאה או מריחה:

דימוי זה נמצאת להיות בהקפאה. מהירות התריס לא נראית להיות יותר מ-1/100 מכיוון שלא נראה כי יש טשטוש או מריחה של אובייקטי הפריים. בנוסף צילום זה צולם בסטודיו ולכן מהירות התריס תהיה 1/100 לפחות.

הדימוי צולם בעומק שדה מלא מפני שאין שום טשטוש של הרקע.

### קומפוזיציה:

השולחן הלבן ממוקם במרכז הפריים, הספר הישן ממוקם על השולחן כלפי הצד הימין של הפריים, האגרטל הורוד שבתוכו יש פרחים ורודים ממוקם בין הספר הישן לבין הקערה של הפירות הנוטה לצד הימני של הפריים על השולחן, העלים היבשים פזורים על הספר הישן ליד האגרטל וליד קערת פירות מצידו הימני, הטבעת מונחת על השולחן בצד הימני מקדימה לקערה לצידו, קערת הפירות מונחת על השולחן כלפי הצד השמאלי של הפריים קרוב מאוד למרכז הפריים, המראה ממוקמת על

השולחן הכי מאחור בצד היותר שמאלי של הפריים, והבד הלבן מונח על השולחן בצד השמאלי יותר של הפריים.

דימוי זה הוא דימוי סטטית כאשר אובייקטי הפריים אינם זזים ומונחים על השולחן.

#### צבעוניות:

דימוי זה משתמש בצבעים חמים הבאים לידי ביטוי בצבעים ורוד, ירוק, וחום שבפריים. הצבעוניות הבולטת מתוך פריים זה הוא הצבע הורוד של הפרחים והאגרטל על רקע השחור המוחלט.

#### תאורה- נפילות צל:

דימוי זה משתמש בתאורה מלאכותית של סטודיו.

התאורה היא תאורה צדדית (מצד שמאל) כאשר האור בא אל הפריים מהכיוון הצדדי.

#### זוויות צילום:

דימוי זה צולם מזווית גבוהה.

גודל הפריים הוא לונג שוט.

❖ זווית ראייתה המיוחדת של נטשה ניקולין היא להביא טבע דומם לחיים. היא מצליחה לבנות פריימים המכילים אובייקטים שונים המציגים את החיים ואת המוות, את ההתחלה ואת הסוף, אם זה פרחים, ופירות טריים, או פרחים מתים ופירות רקובים, עד לגולגולת ובשר נע, וכך ממחישה עומק, תחושות, רגשות, אווירות, מסרים, סיפורים וערכים שונים המתבטאים דרך היצירתיות שלה, היציאה שלה מחוץ לקופסא, והדמיון שלה. היא לוקחת אובייקטים שלרוב לא שמים הרבה לב אליהם ובונה מהם תפיסת עולם ונקודת מבט חדש, דרך שונה להסתכל על העולם, על המציאות, ועל החיים כפי שהם וכפי שהם משתקפים להיראות, בין היופי לכיעור, ובין החדש לישן. נטשה מצליחה לפתוח דלתות לעולמות שלא ידענו שבכלל קיימות, מגלה לנו שפה חדשה באמנות, ודרך אחרת להסתכל על עצמינו, על מה שחשבנו שאנחנו יודעים ומכירים, ועל הסביבה שלנו. נטשה מסוגלת גם לבנות השוואה, חיבור, והתנגדות בין היבטים שונים כמו צבעים, אובייקטים, ועוד.

#### מקורות השראה:

נטשה ניקולין פיתחה את השראתה האמנותית בגיל צעיר מאוד דרך ציוריהן של סבתה וחברותיה הקרובות: לב צ'יסטובסקי ואירין קלסטובה, שהיו ציירות עמידות לאופנת זמנם, נאמנות לאורך כל הקריירה שלהם, לקלאסיקה נגועה בנוסטלגיה ודקדנטיות. העבודות שלהן סיפקו את בית ילדותה של נטשה בשנטילי. איירין, במיוחד, הייתה קרובה מאוד לנטשה, היא החשיבה אותה כמו נכדתה שלה, ובסטודיו שלה נבנה היקום המאוד מסוים של נטשה להמשך הדרך שלה בתעסוקת צילום.

#### ביקורת/ דעה אישית

לפי דעתי עבודתה של נטשה ניקולין הם יוצאות מהכלל. נטשה מצליחה ליצור סיפור, מסר, אווירה, תחושות שונות, עומק, ועוד, דרך כל צילום שלה היא לוקחת אובייקטים שונים שלא בהכרח מתחברות לאחד לשני אך מסדרת אותם בפריים כך שייצר אופוזיציה נהדרת ומחוברת עם זה הצבעים, הצללים, האובייקטים, תפיסת עולם ועוד. התרשמתי מאוד מיכולת ההבעה שלה, הדימיון שלה, היצירתיות שלה, ואיך שהיא יוצאת מחוץ לקופסא כשזה בא לצילומים שלה. מכל זה, הדבר העיקרי שארצה לקחת ממנה הוא היצירתיות הדימיון שיש לה.

#### רפלקציה:

הקשר בין צילומי לבין ההשראה שקיבלתי מצלמת נטשה ניקולין הוא בעיקר הדימיון, היצירתיות שלה, ואת היכולת בלהכניס ניגודיות לתוך הפריים למשל ניגודיות של צבעים.

## וואן גוך:

וינסנט ואן גוך נולד בשנת 1853, בזונדרט, הולנד נחשב לאחד מגדולי הציירים בתרבות המערבית. בגיל 16 ואן גוך התחיל לעבוד בחברה לסחר אומנות ("גופיל ושותפיו"), שבה הוא היה שותף של דוד שלו. ב-1876 ואן גוך פוטר מעבודתו עקב חוסר המוטיבציה שלו. בשנת 1882, התחיל ואן גוך להתייחס באופן רציני לציור והתעניין בתחום האומנות. ואן גוך משייך לזרם הפוסט-אימפרסיוניסטי. יצירותיו מתחלקות בעיקר לשתי תקופות - התקופה שבה פעל בהולנד וצייר תמונות קודרות, והתקופה שבה פעל בדרום צרפת וצייר תמונות עתירות אור, בצבעים בהירים. את רוב יצירותיו רשם וצייר במהלך עשר השנים שקדמו להתאבדותו. רק אחרי מותו זכו יצירותיו להכרה.

הקשר בין ציורי טבע דומם של ואן גוך לבין נושא הפרויקט הוא הקומפוזיציה, הצבעים, וטכניקות שהצליח לשלב בציורים אלו. הציורים הם נושא לרישומים, סקיצות וציורים רבים של וינסנט ואן גוך בשנים 1886 ו-1887 לאחר שעבר למונמארטר בפריז מהולנד. בעודו בפאריס, ואן גוך שינה את הנושאים, הצבע והטכניקות שבהן השתמש ביצירת ציורי טבע דומם. המעבר האמנותי של ואן גוך משתקף בטבע הדומם שלו (1886-1887) אגרטל עם גלדיולי אדום, 1886, ציור זה מייצג חלק מהטבע הדומם בפריז המוקדם של ואן גוך, שם הציג צבע בהיר יותר ומנוגד. פריטילרי באגרטל נחושת, 1887, מוזיאון ד'אורסיי, בפריז, זוהי דוגמה לשילוב של ואן גוך של צבעים בהירים יותר, מנוגדים וטכניקות משיכות מכחול אימפרסיוניסטיות. הוא ראה את העבודה ופגש את המייסדים והאמנים המרכזיים של האימפרסיוניזם, הפוינטיליזם ותנועות אחרות והחל לשלב את מה שלמד בעבודתו. אמנות יפנית, אוקיו-אי והדפסי עץ השפיעו גם על גישתו לקומפוזיציה ולציור. חל שינוי הדרגתי ממצב הרוח הקודר של עבודתו בהולנד לגישה הרבה יותר מגוונת ואקספרסיבית כשהחל להכניס צבע בהיר יותר לעבודתו.

- הפלטה של ואן גוך כללה בעיקר גווני אדמה כהים, במיוחד חום כהה.

## ציור #1:



צלם: וואן גוך  
שם: "Still Life with Earthenware and Bottles"  
שנה: 1885

## תיאור הציור:

הציור הראשון שבחרתי מהאמן הנוסף, ואן גוך, "Still Life with Earthenware and Bottles", מכיל שלושה בקבוקים, שני קערות קטנות בצבע לבן אחד מעל השני, קערה גדולה חומה עם כף עץ בפנים, קערה בינונית כחולה, ואגרטל.

ניתוח סובייקטיבי:

ציור זה מעביר עומק, קומפוזיציה, אפלות, תחושות שונות, וסיפור.  
ציור זה מעביר את הרגשות של בדידות, עצבות, ודכדוך.  
לפי דעתי כוונת האמן בציור זה היה בעיקר להתנסות עם צבעים, טכניקות, ושליטה מלאה בתחום של הטבע דומם.

בחרתי בציור זה מכיוון שאהבתי את האווירה ואת התחושה שציור זה העביר לי.  
ציור זה העביר לי את ההרגשה של דכדוך ובדידות.

#### קומפוזיציה:

מיקום של הקערה הכחולה היא על השולחן בצד הכי שמאלי של הציור, האגרטל ממוקם מאחור לקערה הכחולה בצד השמאלי של הציור, הקערה החומה עם הכף בפנים ממוקמת כמעט במרכז הציור שנוטה כלפי הצד השמאלי של הציור, שלושת מהבוקים ממוקמים הכי מאחור כאשר שניים מהם בצד הימני של הציור ואחד מהם נוטה לצד הימני של הציור, ושני הקערות הקטנות בצבע לבן ממוקמות בצד הכי שמאלי של הציור.

#### צבעוניות:

ציור זה מכיל צבעים חמים של חום, וירוק, אך גם יש צבע קר של כחול.  
הצבעוניות הבולטת בציור זה הוא הצבע הכחול של הקערה.

## ציור #2:



צלם: וואן גוך

שם: "vase with flowers, a coffeepot and fruit"

שנה: 1887

#### תיאור הציור:

הציור השני שבחרתי מהאמן הנוסף, ואן גוך, "vase with flowers, a coffeepot and fruit", מכיל מה שנראה להיות כמו כוס מעל קומקום, פרח נבול, תפוחים, אגרטל של פרחים, וצלחת.

#### ניתוח סובייקטיבי:

ציור זה מעביר שלושה, שקט, אווירה נעימה, ויופי.

ציור זה יכול לעורר רגשות של נוחות, ושלוה.

בחרתי בצילום זה מכיוון שאהבתי את האסתטיקה, את הקומפוזיציה, ואת הנוחות שציור זה הצליח לתת לי.

ציור זה עורר בי רגשות של רוגע, ונוחות.

#### קומפוזיציה:

נראה כי יש כוס המונח על קומקום שממוקם הכי מאחור בצד הכי ימני של הציור, פרח נבול הממוקם קדימה גם הוא בצד הימני של הפריים, תפוחים המפוזרים מסביב לאגרטל של פרחים, האגרטל ממוקם קרוב למרכז הציור אך נוטה לצד השמאלי, והצלחת ממוקמת מאחורי האגרטל בצד השמאלי של הציור.

### צבעוניות:

בציור זה יש צבעים חמים של חום, אדום, ירוק, וורוד, ויש גם צבע קר של כחול. לפי דעתי הצבעוניות שבולטת מתוך ציור זה, הוא הצבע הכחול כאשר הוא מתנגד לשאר הצבעים שבציור.

### ציור #3:



צלם: וואן גוך

שם: "Still Life with Bible"

שנה: 1885

### תיאור הציור:

הציור השלישי שבחרתי מהאמן הנוסף, ואן גוך, "Still Life with Bible", מכיל שני פמוטים כשאחד מהם מחזיק נר, ספר תנך, וספר קטן בצבע צהוב.

### ניתוח סובייקטיבי:

ציור זה מעביר עומק, רגש, מסר, סיפור, דת, וערכים.

ציור זה יכול להעביר רגשות של אחדות וקרבה.

כוונת האמן בציור זה היה לקדש אותו לאביו שנפטר. התנ"ך הנכבד הזה היה שייך לאביו של ואן גוך,

שר פרוטסטנטי. ואן גוך צייר אותו מיד לאחר מות אביו. הוא הניח לצדו עותק משלו של *La joie de*

*vivre* של אמיל זולה. הספר הזה היה סוג של 'תנ"ך' לחיים המודרניים. הספרים מסמלים את

השקפות העולם השונות של ואן גוך ואביו. ואן גוך תיאר את העבודה הזו לתיאור כ"טבע דומם של

תנ"ך פתוח, ומכאן תנ"ך אוף-ווייט, כרוך בעור, על רקע שחור עם חזית צהובה-חום, עם תו נוסף של

צהוב לימון." הוא רצה להראות שהצבע השחור יכול להיות יעיל. הוא רצה ליצור יצירה שיחבר בינו

לבין אבין ולשקף את הקרבה ויחסים בין אבא לבן שהיה להם. דרך ציור זה הוא יכל "להדביק" את

זכרונותיו של אבא שלא לתוך הציור ולהביא איזשהו חתיכה של אבא שלו מתוך ציור זה.

בחרתי ציור זה מכיוון שהתעניינתי בו ויכולתי להרגיש כי ציור זה מחזיק סיפור ומסר.

ציור זה עורר בי את הרגש של התרגשות והתעניינות.

### קומפוזיציה:

הפמוט המחזיק את הנר ממוקם בצד ימין של הציור ליד ספר התנ"ך, הפמוט שאינו מחזיק נר ממוקם הכי מאחור גם הוא בצד הימני של הציור, ספר התנ"ך נמצא קרוב למרכז הציור אך נוטה כלפי הצד השמאלי של הציור, והספר הקטן והצהוב ממוקם הכי קדימה בציור בצד הימני.

#### צבעוניות:

ציור זה משתמש בצבעים חמים של חום, צהוב, ומעט כתום, ונגיעה קטנה של צבע קר של כחול מתוך ספר התנ"ך.

הצבעוניות הבולטת מתוך ציור זה הוא הצבע הצהוב של הספר הקטן.

❖ לואן גוך היו חיים קשים ובעייתיים. הוא סבל מהפרעה דו קוטבית ומצורה כלשהי של דיכאון. אך עם זאת, הוא הצליח להפוך את צערו ליופי. הוא לכד בצורה מושלמת את הרגש של העולם סביבו. בחירת הצבע שלו הייתה פנטסטית והמרקם של הצבע שובה לב. זווית הראייה המיוחדת שלו הייתה היכולת של להביע את עצמו, את הרגשות שלו, הסיפור שלו, מה שהוא עבר, וכו' לתוך ציוריו. ציוריו כוללים קצת מהכל כאשר אפשר להרגיש בדיוק את מה שעבר או הרגיש דרך אותו הציור. ואן גוך הצליח לשדר לצבע את האנרגיה שלו, עוצמת הרגש, ההרגשה העמוקה לגבי הנושא שלו, החרדה הרוחנית והנפשית שלו ואהבת העולם הפיזי.

#### מקורות השראה:

ואן גוך היה בעיקר מושפע מהמאסטרים ההולנדיים הגדולים, ובאותה מידה ניכרת מבן דודו אנטון מוב, צייר ריאליסט הולנדי וחבר מוביל בבית הספר בהאג. לואן גוך היו השראות מגוונות, כולל ציור ז'אנר הולנדי והציורים הריאליסטיים של מילט ובני דורו, אבל הוא הושפע במיוחד מהדפסי עץ יפניים. בחלק מהמקרים הוא אף עשה עותקים - אם כי בסגנונו המאוד אקספרסיבי והאידיויסינקרטי - של הדפסים של הירושיגה, קסאי אייזן ואחרים.

רק יצירות האמנות של וינסנט ואן גוך הגיעו להגדיר את הפוסט-אימפרסיוניזם וסיפקו השראה אינסופית לאמנים, אבל סיפור חייו הטרגי כבש גם את ליבם של אינספור מוזיקאים, סופרים ויוצרי קולנוע. שיר הלהיט "Vincent" של דון מקלין משנת 1974 נוצר בהשראת נקודת המבט הייחודית של ואן גוך על העולם. הוא שר, "הם לא הקשיבו, הם לא ידעו איך... אולי הם יקשיבו עכשיו"

#### ביקורת/ דעה אישית:

לפי דעתי פועלו של ואן גוך היה מרשים וראוי להערצה. דרך הציורים שלו של טבע דומם שבחרתי, היה אפשר להבחין כמה עומק, ושליטה שיש בציורים אלו, ההשקעה, הקומפוזיציה, הצבעים וכו', היוצאים דופן בציוריו משל אחרים. בעיקר התרשמתי מהיכולת שלו להביא סיפור, מסר, רגשות, אווירה, וכו', דרך ציוריו. מכל זה ארצה לקחת את השימוש שלו בצבעים, והיכולת שלו בליצור עומק וסיפור.

#### רפלקציה:

הקשר בין צילומי לבין ההשראה שקיבלתי מהאמן ואן גוך הוא בעיקר השימוש בצבעים, והיכולת של להכניס עומק, רגש, וסיפור לתוך הפריים.

#### מקורות מידע:

• מבוא- טבע דומם:

- עפרת, גדעון, "טבע דומם או: חידת החומר", תאריך גישה: 30.12.2023  
[https://www.hamichlol.org.il/%D7%98%D7%91%D7%A2\\_%D7%93%D7%95%D7%9E%D7%9D\\_%D7%94%D7%95%D7%9C%D7%A0%D7%93%D7%99](https://www.hamichlol.org.il/%D7%98%D7%91%D7%A2_%D7%93%D7%95%D7%9E%D7%9D_%D7%94%D7%95%D7%9C%D7%A0%D7%93%D7%99)

- ויקיפדיה: "טבע דומם הולנדי", תאריך גישה: 30.12.2023  
[https://gideonofrat.wordpress.com/2021/01/17/%D7%98%D7%91%D7%A2-%D7%93%D7%95%D7%9E%D7%9D-%D7%90%D7%95-%D7%97%D7%99%D7%93%D7%AA-%D7%94%D7%97%D7%95%D7%9E%D7%A8/#\\_ftnref1](https://gideonofrat.wordpress.com/2021/01/17/%D7%98%D7%91%D7%A2-%D7%93%D7%95%D7%9E%D7%9D-%D7%90%D7%95-%D7%97%D7%99%D7%93%D7%AA-%D7%94%D7%97%D7%95%D7%9E%D7%A8/#_ftnref1)

• אנדרה קרטש:

- International center of photography, תאריך גישה: 13.11.2023  
<https://www.icp.org/browse/archive/constituents/andr%C3%A9-kert%C3%A9sz?all/all/all/0>

- About photography blog, תאריך גישה: 30.12.2023  
<https://aboutphotography.blog/photographer/andre-kertesz>

• אירווינג פן:

- סאייג', נאדג'ה, "His pictures are timeless': celebrating the work of Irving Penn", the guardian, 21.1.2021  
<https://www.theguardian.com/artanddesign/2021/jan/20/irving-penn-photographism-exhibition-photography-new-york#:~:text=He%20had%20a%20great%20respect.singular%20in%20his%20artistic%20vision.>

- Christie's, "איך אירווינג פן "שינה את הדרך שבה אנשים ראו את העולם", 26.10.2020  
<https://www.christies.com/en/stories/guide-to-irving-penn-98d6090bd6db41e998f24cd95362e707#:~:text=Irving%20Penn%20altered%20our%20perception%20of%20beauty&text=According%20to%20Anna%20Wintour%2C%20the,perception%20of%20what%20is%20beautiful'.>

- Phillips, תאריך גישה: 5.1.2023  
<https://www.phillips.com/artist/7910/irving-penn>

- Eyphotography, "פגמים, שלמות, אידיאלים, פשרה", תאריך גישה: 5.1.2023

<https://eyphotography2015.weebly.com/irving-penn.html>

- ויקיפדיה: אירווינג פן, תאריך גישה: 7.1.2024  
[https://en.m.wikipedia.org/wiki/Irving\\_Penn](https://en.m.wikipedia.org/wiki/Irving_Penn)

• **נטשה ניקולין:**

- Ulule, תאריך גישה: 5.1.2024  
<https://fr.ulule.com/natachanikouline/#/>

- Natachnikouline, תאריך גישה: 7.1.2024  
<https://www.natachanikouline.com/Biographie>

• **וואן גוך:**

- ויקיפדיה: "ציורי טבע דומם מאת וינסנט ואן גוך", תאריך גישה: 8.1.2024  
[https://en.m.wikipedia.org/wiki/Still\\_life\\_paintings\\_by\\_Vincent\\_van\\_Gogh\\_\(Paris\)](https://en.m.wikipedia.org/wiki/Still_life_paintings_by_Vincent_van_Gogh_(Paris))

- Google arts and culture, תאריך גישה: 11.1.2024  
<https://artsandculture.google.com/story/10-things-you-might-not-know-about-vincent-van-gogh/agLStrYjbIBRKA#>